

Délután. Nyár

A talpig lekaszált mezőn,
füvek kínjára nem gondolva,
ballagni csak révedezőn,
mintha minden *most* akkor volna:

nyár, délután, a gát, az erdő,
pipacs-piros (rég odavan),
s a felhő-siheder: tekergő
az égen, mint lenn jómagam.

(A *Baka István művei. Versek* című kötetből.)

[Előző oldal](#) → [Következő oldal](#) →